

Bērni uz sniega

Zinot ka ārā ir sniegs, es pieceļos un pieskrienu pie loga, un kas tur, balta sega pāri visai zemei, un es to nevaru neiemūžināt, jo tas ir ļoti skaisti, tāpēc ķēros pie fotoaparāta.

Man viens no iemīļotajākiem gadalaikiem ir ziema, jo tad es varu izpriecāties ne pa jokam! Ir arī daudz aktivitāšu uz sniega, piemēram, pikoties, celt sniegavīrus, kā arī slēpot vai slidot, bērni arī vienmēr priecājas kopā ar mani.

Bērniem arī patīk spēlēt hokeju, tas ir daudzu hobijs. Var rīkot sacensības, kā arī stafetes, braucot distancēs. Protams, visiem arī patīk iet uz kalniņu un šļūkt lejā, lekt no lielāka augstuma sniega kupenās, tas, protams, ir jauki, bet neviens neaizmirst par klusākajiem svētkiem Ziemassvētkiem. Tie ir svētki, kuros iet uz baznīcu un kurus svin parasti ģimenes lokā. Manā ģimenē pirms dāvanu dalīšanas un pantiņu skaitīšanas, mēs ejam uz kalnu izpriecāties pa sniegu.

Visu ziemu no rīta līdz vakaram bērni dzīvojas pa sniegu. Pat pieaugušie brīžiem brauc no kalniņa vai pikojas. Redzējusi es esmu arī, ka pa sniegu vārtās un viens otru aprok, tas ir ļoti jautri.

Bez notikumiem jau ziemā neiztikt, kad redzu bērnus uz ledus, es vienmēr baidos, ka tie ielūzīs, jo nevar jau zināt, cik biezs vai plāns tas ir. Bet redzot bērnus spēlējoties uz sniega, es vienmēr priecājos, jo viņi ir tik mīļi viens pret otru.

Priecājos, ka Latvijā ir tāds gadalaiks kā ziema, es to ļoti novērtēju, jo citur bērni pat nezina, kas ir sniegs!

Marta Barlote

7.a klase

Iecavas vidusskola